

"Тютюн" – макар и не така концентрирано, както в шеста глава на "Дон Кихот", където биват изхвърляни рицарските романи, побъркали клетия "Дон Кихот" – има споменавания на романи, приказки и филми – тривиалните развлечения на новото време – създали ценностната система на Ирина.

В чисто теоретичен жанрологичен аспект романът "Тютюн" ни показва генеалогичната връзка на съвременния булеварден роман с "приказката", като ценностно деградира и тривиализирана "приказка". А литературното пародииране на "приказното" – чрез тривиализацията му в съвременния роман като "масова литература", – защото "Тютюн" представя своеобразна жанрова травестия на приказния жанр – показва новаторския жанров синтез, който осъществява Димитър Димов с "Тютюн".

Защото – пародирайки и "приказката", и нейната модерна трансформация в "булеварден роман" – "Тютюн" ни дава един модерен романов синтез, който е по-скоро наследник на натичната трагедия, представяйки "нещастната" съдба на модерния човек, "захвърлен" в кошмара на историята.